

Forsamlingen af Formænd
for Revaliderings- og Pensionsnævnene

Til Folketingets medlemmer

Viborg, den 29. januar 1991

Vedrørende socialministerens forslag til ændringer af den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v. (lovforslag nr. L 62)

I anledning af ovennævnte lovforslag skal Forsamlingen af Formænd for Revaliderings- og Pensionsnævnene – der i denne sag alene udtaler sig på egne vegne – fremkomme med følgende kommentarer til lovforslaget:

- 1) Af bemærkningerne til lovforslaget (side 11, ve. spalte) fremgår, at der på et senere tidspunkt vil blive fremsat lovforslag om en forenkling af pensionssystemet. Vi finder det uhensigtsmæssigt og betænkeligt, at der tages stilling til hvem, der skal have kompetence til at afgøre sagerne om tilkendelse af førtidspension m.v., inden man har fået kendskab til, hvorledes indholdet af det nye pensionssystem skal være.
- 2) Det er vor erfaring, at kommunerne under det nuværende system gennemgående gør en god indsats for at undersøge mulighederne for at få potentielle pensionsansøgere placeret i en aktiv tilværelse gennem revalideringsforanstaltninger, optræningsforanstaltninger eller medvirken til placering på arbejdsmarkedet, evt. under særlige ordninger, og at kommunerne i reglen er sig bevidst, at førtidspension er den sidste udvej. Alligevel må revaliderings- og pensionsnævnene være meget opmærksomme på, om revalideringsmuligheder m.v. er udtømt, og det er forholdsvis hyppigt, at man må give en ansøger afslag på pension, fordi andre muligheder ikke er forsøgt. Vi anser det derfor for meget tvivlsomt, om en udlægning af afgørelseskompetencen til kommunerne vil medføre nogen nedgang i antallet af tilkendelser af førtidspensioner. Tværtimod kan der være en risiko for, at der vil ske en stigning i antallet af tilkendelser, uanset omlægningen af refusionssystemet og de i bemærkningerne til lovforslaget nævnte aktiverende foranstaltninger.

ger. Dette skyldes, at nævnene hidtil gennem deres praktiske og nævnsekretariatene gennem vejledning har bidraget til at fastholde kommunerne på den opfattelse, at revalideringsmulighederne skal være udtømte. Det er usikkert, hvordan det vil gå, hvis denne indsats bortfalder. Det må herved tages i betragtning, at revalidering ofte er en langvarig og ressourcerekrævende proces, som kræver langt mere end foranstaltninger, der kan virke aktiverende i en begyndelsesfase. Sagt på en anden måde: lovforslaget vil efter vor erfaring ikke opfylde socialministerens forventninger om »at give kommunerne en større tilskyndelse til at vælge aktive foranstaltninger frem for passive«.

- 3) Som bekendt består de nuværende revaliderings- og pensionsnævn af 2 medlemmer udpeget af amtsrådet, 2 medlemmer udpeget af amtets kommuneforening, 2 medlemmer udpeget af socialministeren efter indstilling fra Arbejdsmarkedsnævnet (i praksis 1 LO-medlem og 1 DA-medlem), et medlem udpeget af socialministeren efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer og endelig formanden, der skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller anden dermed ligestillet kandidatskatsamen. Formanden udpeges af socialministeren.

Revaliderings- og pensionsnævnenes sammensætning sikrer således, at der i afgørelse af sagerne bl.a. indgår et kendskab til arbejdsmarkedet, revalideringsområdet og de handicappedes forhold samt et kendskab til lovgivningen og den dertil knyttede administrative praksis.

Enhver, der har deltaget i et møde i et revaliderings- og pensionsnævn, ved, at den sagkundskab, der her er tale om, har betydning ved at sikre en alsidig og nuanceret vurdering som grundlag for nævnets afgørelser. Ikke mindst er der grund til at un-